Martina Fidlerová Gymnázium Roudnice nad Labem 27. 3. 2011

T-Report

Co mi Talnet dal a co mi vzal? Vzal mi pár hodin volného času, ale čert ho vem, pro to, co mi dal.

Ze všeho nejdřív, než se člověk zapojí do jakéhokoli okruhu v Talnetu, by si měl uvědomit, jestli to opravdu chce dělat, protože dobrým začátkem a vlastně jediným správným začátkem, je CHTÍT. Chtít obětovat kus svého volného času na vypracování vstupních úkolů, na vyhledávání v knížkách i na internetu, aby odpovědi na ně měly hlavu a patu. Chtít objevovat a poznávat nové, nepoznané. Mít chuť prochodit celý den v zoologické zahradě, pozorovat zvířata a snažit se o nich zjistit co nejvíce, i když jsou v některých případech tak moc líná projevit větší aktivitu, než otočit hlavu nebo ohnout prst. Rozhodně by člověk neměl začít dělat Talnet z donucení učitele nebo profesora a taky by to neměl být jen důvod k tomu, jak se na jeden den „ulejt“ ze školy.

Moje první zkušenost s Talnetem, a doufám, že ne poslední, začala paradoxně v laboratoři chemie, kde se nám paní profesorka, mezi vážením naftalenu a mícháním nitrační směsi, zmínila o tom, že několik studentek z její třídy pojede s Talnetem do pražské zoo, kde proběhne přednáška týkající se etologie a nabídla nám se také účastnit. V tu chvíli jsem zbystřila sluch, se mnou i moje spolužačka a zároveň nejlepší kamarádka Káťa. Káťa proto, že se chce zvířatům věnovat dál profesionálně, jednou z ní bude určitě výborná veterinářka, já čistě proto, že miluji zvířata a protože je to můj koníček, ráda se dozvím nové poznatky. Ostatní jen vesele dál míchali chemikálie a poslouchali napůl ucha. Po skončení hodiny jsme se ozvaly, že bychom měly zájem a odpochodovaly na další hodinu.

Po pár dnech jsem navštívila již zmíněnou paní profesorku v jejím „půdním“ kabinetu a společnými silami jsme mě a Káťu přihlásily na T-exkurzi s názvem „Chovají se lépe než my?“ Už jenom název mě zaujal a vrtalo mi hlavou, čeho asi přesně se bude exkurze týkat.

Nedočkavě jsem odpoledne vyběhla do mého pokoje a otevřela emailovou stránku, kde jsem podle mého očekávání měla uvítací email a přihlašovací údaje do internetových stránek Talnetu. Po menší dezorientaci na stránkách, jsem konečně našla to, co jsem potřebovala a velkou částí mi k tomu pomohla naučná videa o tom, jak se na stránkách orientovat. Byla jsem příjemně překvapená, že T-exkurzi předchází několik vstupních úkolů, za jejichž vypracování dostaneme body. Po menší konzultaci s biology na naší škole jsem se pustila do řešení úkolů. Pracovala jsem hlavně s knihou Zdeňka Veselovského, Etologie: Biologie zvířat, která mi v mnoha ohledech pomohla a můžu o ní s klidem prohlásit, že je to nejlepší česká kniha o etologii.

Už při vypracovávání jsem se dozvěděla opravdu hodně nových a hlavně zajímavých věcí z pestrého okruhu živočichů. Například, že když hroch do široka otevře tlamu a ukazuje své ohromné zuby, je to projev agrese a hrozby, ne jen ospalosti, jak jsem si totiž vždycky myslela. Že opice nemají blechy a tudíž si je ze srsti nemohou vybírat. Nejvíc zajímavý a možná také vtipný, mi přišel popud kudlanky k ukousnutí hlavičky samci při páření. Hlavním důvodem není ukojení hladu, což si většina lidí myslí, a bývala jsem mezi nimi i já, ale je to zjednodušeně proto, že se samec potom lépe a rychleji páří.

Při samotné T-exkurzi nás před vstupem do zoo uvítali dvě velice příjemné talneťačky a po zkontrolování docházky a zakoupení vstupenek, jsme se nahrnuli dovnitř. Ve trojicích jsme dostali každý k pozorování nějaké zvíře, přesněji řečeno jsme si ho vylosovali. Já a Káťa jsme byly odvážná

dvojice a moje šťastná ruka nám vytáhla tučňáka Humboldtova, k účelu pozorování přímo výtečné zvíře.

Náš úkol byl pozorovat, jakými druhy chování se zvíře vyznačuje, jestli žije v societě, určit hierarchii, poměr pohlaví, prostě se se zvířetem dokonale seznámit. Záludnost byla v tom, že jsme měly pouhých 45 minut. A tak jsme obě dvě poskakovaly kolem venkovního i vnitřního bazénku jako splašené, já opisovala naučené tabulky, až se mi kouřilo od ruky, Káťa zase zběsile natáčela a fotila všechny projevy chování, plavání pod vodou i krmení, až si málem zavařila čočku fotoaparátu. Trošku nám pomáhala paní profesorka, která tam byla samozřejmě s námi.

Čtyřicetpět minut uběhlo jako voda a my jsme se zpožděním uháněly na místo, kde jsme se po pozorování měli všichni sejít. Potom jsme společně proházeli zoo a každý představil svoje zvíře, projevy chování atd. Po krátkém shrnutí a rozloučení jsme se vydali každý do svých domovů.

Loučilo se mi se zvířátky velice těžko, ale věděla jsem, že toto určitě není moje poslední T- exkurze a že mě ještě čeká T-report a zpráva o pozorovaném zvířeti.

A co mi tedy T-exkurze dala a co mi vzala? Jak říkám, vzala mi volný čas, ale čert ho vezmi pro to, co mi dala. Zopakovala jsem si všechny druhy chování u zvířat. Už vím, co je to societa, jak vypadají hrozby agresivního chování, před čím si tedy dát pozor, ale seznámila jsem se také blíže s naším předním zoologem, a shodou okolností i dlouholetým ředitelem pražské zoo, Zdeňkem Veselovským, i když jen prostřednictvím jeho knihy, protože už bohužel není mezi námi.

Závěrem bych jen chtěla dodat, že Talnet, není jen pro biology, ale jak jsem zběžně po očku viděla, tak i pro chemikáře, fyziky atd. a tak, každý do má chuť chtít poznávat nepoznané nebo zopakovat či přiblížit poznané, měl by vědět, že něco takové jako Talnet vůbec existuje a určitě se zúčastnit nějaké T-exkurze.